

ובָּהּ תִּלְוִיָּא, אָמַר דְּאִיהוּ לִיהוּי חוּפְּאָה לְהָאֵי בְּקָר. אָתָּא רַבִּי אַבָּא וּנְשָׁקִיָּה, אָמַר אֶלְמְלָא לָא נִפְקָנָא בְּאַרְחָא, אֶלָּא לְמִשְׁמַע מְלָה דָּא דִּי.

עַד דִּהוּוּ אֶזְלִי, הָא יוֹנָה חַד מְטָא לְגַבֵּי רַבִּי אֶלְעָזָר. שְׂרִיאַת, וְקָא מְצַפְצָפָא קַמֵּיהָ. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, יוֹנָה כְּשֶׁרָה מְהִימְנָא הָוִית תְּדִיר בְּשְׁלִיחוּתֵיהּ, זִילִי וְאִימָא לִיה, הָא חֲבַרְיָא אָתָּאן לְגַבְהָ, וְאַנָּא עֲמָהוּן. וְנִסָּא יִתְרַחֵשׁ לִיה לְתַלְתָּא יוּמִין, וְלָא יִנְפוּל עַלֵּיהּ דְּחִילוּ, דִּהָא בְּחַדְוָה אֲנִן אֶזְלִין לְגַבֵּיהָ. אָתִיב זְמָנָא אַחְרָא וְאָמַר, לָא חֲדִינָא סְגִיָּא, וּבְאִישׁ בְּעֵינֵי סְגִי, עַל חַד רַמּוֹנָא מְלִיָּא דְּאִתְיָהִיב תַּחוּתֵיהּ, וְיוּסִי שְׁמִיָּה. אֶזְלַת הֵהִיא יוֹנָא מְקַמֵּיהָ, וְאִינוּן חֲבַרְיָא אֶזְלוּ.

אָמַר רַבִּי אַבָּא לְרַבִּי אֶלְעָזָר, מָאִי הָאֵי, תְּוֹהֵנָּא סְגִי, מָמָה דְּחֲמִינָא. אָמַר לִיה, יוֹנָה דָּא אָתָּאת לְגַבְאֵי בְּשְׁלִיחוּתֵיהּ דְּרַבִּי יוּסִי חָמִי, דְּאִיהוּ בְּבֵי מְרַעִיָּה, וְיַדְעָנָא מֵהָאֵי יוֹנָה דְּאִשְׁתַּזִּיב, וְחִלּוּפָא אִתְיָהִיב עַלֵּיהּ וְאִתְסִי.

עַד דִּהוּוּ אֶזְלִי, הָא עוֹרְבָא חַד קָאִים לְקַמֵּיָּהּ, קָרִי בְּחִילָא, וּמְצַפְצָפָא צְפֻצּוּפָא סְגִי. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, לְהִכֵּי אַתְּ קָיִמָּא, וְלְהִכֵּי אֲנִתְּ מִתְקַן, זִיל לְאַרְחָךְ, דִּהָא יַדְעָנָא. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, חֲבַרְיָא נִיזִיל וְנִגְמּוּל חֶסֶד לְרַמּוֹנָא, דִּהָוָה מְלִיָּא מְפֻלָּא, וְרַבִּי יוּסִי דְּפָקִיעִין שְׁמִיָּה אִיהוּ, דִּהָא אִסְתַּלַּק מְעַלְמָא דִּין, וְלִית מָאן דְּחִזִּי לְאַשְׁתַּדְּלָא בֵּיהּ, וְאִיהוּ קָרִיב לְגַבְהָן.

סְטוּ מְאַרְחָא, וְאֶזְלוּ לְתַמְנָן. פִּיּוֹן דְּחָמוּ לִוְן כָּל בְּנֵי מְאִתָּא, נִפְקוּ לְגַבֵּיָּהּ. וְעָאלוּ תַמְנָן בְּבֵי רַבִּי יוּסִי דְּפָקִיעִין, אִינוּן חֲבַרְיָא אֶלִין. בְּרָא זְעִירָא הָוָה לִיה לְרַבִּי יוּסִי, וְלָא שְׁבִיק לְבַר נָשׁ דִּימְטִי לְעַרְסָא דְּאַבּוּי, בְּתַר דְּמִית.

טְהוּר. (ומשום שאותו נר, דוד תלוי בו וכו') ומשום שאותו הנר הוא של דוד וכו' תלוי, אמר שהוא יהיה כסוי לבקר הזה. בא רבי אבא ונשקו, ואמר, אלמלא לא יצאתי לדרכך רק לשמע דבר זה - די לי!

עד שהיו הולכים, באה יונה אחת לרבי אלעזר, שרתה וצפצפה לפניו. אמר רבי אלעזר, יונה כשרה, תמיד היית נאמנה בשליחותך. לכי ואמרי לו, הרי החברים באים אליך, ואני עמהם, ונר יתרחש לנו לשלשה ימים, ולא יפל עליו פחד, שהרי בחדונה אנו הולכים אליו. השיב פעם אחרת ואמר, לא שמחנו מספיק, ורע בעיני הרבה על רמון אחד מלא שנתן תחתיו, ויוסי שמו. הלכה אותה היונה מלפניו, ואותם החברים הלכו.

אמר רבי אבא לרבי אלעזר, מה זה? תמהתי הרבה ממה שראיתי. אמר לו, היונה הזו באה אלי בשליחות רבי יוסי חמי, שהוא בבית חליו, וידעתי מהיונה הזו שהוא נצל, וחלוף נתן עליו ונתרפא.

עד שהיו הולכים, הרי עורב אחד עמד לפניו, קורא בכח ומצפצף צפצוף גדול. אמר רבי אלעזר, לכך אתה קים ולכך אתה מתקן. לך לדרכך, שהרי ידעתי. אמר רבי אלעזר, חברים, גלף ונגמל חסד לרמון שהיה מלא מהכל, ורבי יוסי מפקיעין הוא שמו, שהרי הסתלק מהעולם הזה ואין מי שראוי להשתדל בו, והוא קרוב אלינו.

סטו מהדרך והלכו לשם. פיון שראו אותם כל בני העיר, יצאו אליהם, ונכנסו שם לבית רבי יוסי מפקיעין אותם החברים הללו. בן קטן היה לו לרבי יוסי, ולא נתן לשום אדם שיגיע למטת

אָלאַ הוא בלחודוי הָוה סְמִיךְ לִיה, וּבְכִי עָלֶיהָ,
פּוּמִיָּה בְּפּוּמִיָּה מִתְדַבְּקָא.

פְּתַח הֵהוּא יְנוּקָא וְאָמַר, מְאֲרִיָּה דְעֵלְמָא,
פְּתִיב בְּאוּרִייתָא, (דברים כב) פִּי יִקְרָא קִין
צְפוּר לְפָנֶיךָ וְגו', שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם וְגו'.
הָוה גְּעִי הֵהוּא יְנוּקָא וּבְכִי, אָמַר, מְאֲרִיָּה
דְעֵלְמָא, קָיִים מְלָה דָא דְאוּרִייתָא, תְּרִין בְּנִין
הָוּינָא מְאָבָא וְאָמִי, אָנָא וְאֶחָתִי זְעִירְתָא מְנָאִי.
הָוה לָךְ לְמִיסַב לָן, וּלְקָיִמָא מְלָה דְאוּרִייתָא.
וְאִי תִימָא מְאֲרִיָּה דְעֵלְמָא, אִם פְּתִיב, וְלֹא אָב,
הָא הָכָא כּוּלָא הוּא, אָבָא וְאָמָא. אִימָא מִיתַת,
וְנִסִּיבַת לָהּ מְעַל בְּנִין. הַשְׁתָּא אָבָא דְהוּי חֲפִי
עֵלָן, אֲנִסִּיב מְעַל בְּנִין, אָן דִּינָא דְאוּרִייתָא.
בְּכוּ רַבִּי אֶלְעָזָר וְחֲבֵרִיָּא, לְקַבֵּל בְּכִיָּה וְגַעוּ
דֵּההוּא יְנוּקָא.

פְּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (משלי כה) שְׁמַיִם לְרוּם
וְאָרֶץ לְעוֹמֵק וְגו'. עַד דֵּהוּהָ אָמַר רַבִּי
אֶלְעָזָר קָרָא דָא, הָוה עֲמוּדָא דְאָשָׁא פְּסִיק
בִּינְיָהוּ, וְהֵהוּא יְנוּקָא הָוה דְבִיק בְּפּוּמִיָּה
דְאָבוּי, וְלֹא הוּוּ מִתְפָּרְשָׁאן. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר,
אוּ בְעֵי קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְמַרְחֵשׁ נִיסָא, אוּ
בְעֵי דְלֹא יִשְׁתַּדַּל בַּר נֶשׁ אַחְרָא עָלֶיהָ, אָבֵל
עַל מַלְיָן דֵּההוּא יְנוּקָא וְדַמְעוּי, לָא יִכִּילָנָא
לְמִסְבַּל.

עַד דֵּהוּוּ יִתְבִּין, שְׁמַעוּ חַד קָלָא, דֵּהוּהָ (דף ר"ה
(א"ו) אָמַר, זַכָּאָה אֲנִתְ רַבִּי יוֹסִי, דְמַלְיָן דֵּהָאִי
גְדִיָּא זְעִירָא, וְדַמְעוּי, סְלִיקוּ לְגַבִּי כְרִסְיָא
דְמַלְפָּא קְדִישָׁא, וְדַנּוּ דִינָא, וְתִלְיִסְר בְּנֵי נָשָׁא
אֲזַמִּין קְדִישָׁא בְרִיךְ הוּא לְמַלְאָךְ הַמּוֹת בְּגִינְךָ,
וְהָא עֲשָׂרִין וְתֵרִין שְׁנִין אוֹסִיפוּ לָךְ, עַד דֵּתוּלִיף
אוּרִייתָא, לְהָאִי גְדִיָּא שְׁלִימָא, חֲבִיבָא קָמִי
קְדִישָׁא בְרִיךְ הוּא.

קָמוּ רַבִּי אֶלְעָזָר וְחֲבֵרִיָּא, וְלֹא שְׁבָקוּ לְבַר נֶשׁ

אָבִיו אַחַר שְׁמַת, אָלָא הִיָּה לְבַדּוּ
סְמוּךְ לוֹ, וּבְכָה עָלָיו, פִּיו בְּפִיו
מִתְדַבֵּק.

פְּתַח אוֹתוֹ תִינּוֹק וְאָמַר: רַבּוֹן
הָעוֹלָם, פְּתוּב בַּתּוֹרָה (דברים כב) פִּי
יִקְרָא קִין צְפוּר לְפָנֶיךָ וְגו', שְׁלַח
תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם וְגו'. הִיָּה צוּעֵק
אוֹתוֹ תִינּוֹק וּבּוֹכָה, וְאָמַר: רַבּוֹן
הָעוֹלָם, קָיִים דְבַר זֶה שֶׁל הַתּוֹרָה!
שְׁנֵי בָנִים הָיִינוּ מְאָבָא וְאָמִי, אָנִי
וְאֶחָתִי הַקְּטָנָה מְמִנִי, הִיָּה לָךְ
לְקַחַת אוֹתָנוּ וּלְקַיֵּם דְבַר הַתּוֹרָה.
וְאִם תֹּאמַר, רַבּוֹן הָעוֹלָם, אִם
כְּתוּב, וְלֹא אָב - הֲרִי כָּאֵן הַכֹּל
הוּא, אָבָא וְאָמָא. אִמָּא מְתָה,
וּלְקַחַת אוֹתָהּ מְעַל הַבָּנִים. כַּעַת
אָבָא שְׁהִיָּה מְכֻסָּה עֲלֵינוּ וְלִקַּח
מְעַל הַבָּנִים. אִיפֹה דִין הַתּוֹרָה?
בְּכוּ רַבִּי אֶלְעָזָר וְחֲבֵרִיָּים מוּל
הַבְּכִי וְהַצְעָקָה שֶׁל אוֹתוֹ תִינּוֹק.

פְּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (משלי כה)
שְׁמַיִם לְרוּם וְאָרֶץ לְעוֹמֵק וְגו'. עַד
שְׁהִיָּה אוֹמַר רַבִּי אֶלְעָזָר פְּסוּק זֶה,
הִיָּה עֲמוּד אֵשׁ מִפְּסִיק בִּינְיָהוּם,
וְאוֹתוֹ תִינּוֹק הִיָּה דְבַק בְּפִי אָבִיו
וְלֹא הָיוּ נִפְרָדִים. אָמַר רַבִּי
אֶלְעָזָר, אוּ שְׂרוּצָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְהַרְחִישׁ נֶס, אוּ שְׂרוּצָה שְׁלֹא
יִשְׁתַּדַּל אָדָם אַחַר עָלָיו, אָבֵל עַל
דְבָרֵי אוֹתוֹ הַתִּינּוֹק וְדַמְעוֹתָיו אִינִי
יָכוֹל לְסַבֵּל.

עַד שְׁהָיוּ יוֹשְׁבִים, שְׁמַעוּ קוֹל
אֶחָד שְׁהִיָּה אוֹמַר: אֲשַׁרְיָךְ רַבִּי
יוֹסִי שְׁדַבְרֵי הַגְּדִי הַקָּטָן הַזֶּה
וְדַמְעוֹתָיו עָלוּ אֵל כִּסֵּא הַמְּלִיכָה
הַקְּדוּשׁ, וְדַנּוּ דִין, וּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר
בְּנֵי אָדָם הַזְּמִין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְמַלְאָךְ הַמּוֹת בְּגִלְלָךְ, וְהָרִי
עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם שְׁנִים הוֹסִיפוּ לָךְ
עַד שֶׁתִּלְמַד תּוֹרָה אֶת הַגְּדִי הַשֶּׁלֶם
הַזֶּה הַחֲבִיב לְפָנֶי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא.

קָמוּ רַבִּי אֶלְעָזָר וְחֲבֵרִיָּים, וְלֹא
הִשְׁאִירוּ אָדָם לְעַמֵּד בְּפִית. מִיָּד

לְמִיקָם בְּבֵיתָא, מִיַּד חָמוּ הָהוּא עֲמוּדָא דְאַשָּׁא
 דְסָלִיק, וְרַבִּי יוֹסִי פָתַח עֵינָיו. וְהָהוּא יִנּוּקָא
 דְבִיק פּוּמִיָּה בְּפּוּמִיָּה. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, זַפְּאָה
 חוּלְקָנָא דְחַמִּינָא תַחֲיִית הַמַּתִּים, עֵינָא בְּעֵינָא.
 קָרִיבוּ לְגַבִּיָּה, וְהוּהָ הָהוּא יִנּוּקָא נְאִים, כְּמָה
 דְגָוַע מֵהָאֵי עֲלָמָא, אָמְרוּ זַפְּאָה חוּלְקָנָא רַבִּי
 יוֹסִי, וּבְרִיךְ רַחֲמָנָא דְאַרְחִישׁ לָךְ נִיסָא, עַל
 גְּעֵיָא וּבִכְיָא דְבִנְךָ, וּבְמַלּוּי, דְהִכִּי דְחִיק בְּמַלְיָן
 שְׁפִירִין לְתַרַע שְׁמִיא, בְּמַלּוּי וּבְדַמְעוּי אוֹסִיפוּ
 לָךְ חַיִּין.

נִטְלוּהוּ לְהָהוּא יִנּוּקָא, וּנְשַׁקוּהוּ וּבְכוּ עַמִּיָּה
 מִחֻדְוָה סָגִיא. וְאַפְקוּהוּ לְבֵיתָא
 אַחְרָא, וְאַתְעֵרוּ עֲלֵיהָ, וְלֹא אוֹדְעוּ לִיהָ מִיַּד,
 אֲלֹא לְבַתָּר הִכִּי. חֲדוּ תַפְּזָן תְּלַתָּא יוֹמִין,
 וְחֲדִישׁוּ בְהַדִּי הָהוּא רַבִּי יוֹסִי, כְּמָה חֲדוּשִׁין
 בְּאוּרֵייתָא.

אָמַר לוֹן רַבִּי יוֹסִי, חֲבַרְיָא, לֹא אַתְיָהִיבַת לִי
 רְשׁוֹ לְגַלְגָּאָה מֵהָהוּא דְחַמִּינָא בְּהָהוּא
 עֲלָמָא, אֲלֹא לְבַתָּר תְּרִיסָר שָׁנִין. אַבְל תְּלַת
 מָאָה וּשְׁתַּיִן וְחַמֶּשׁ דְּמַעִין, דְּאוּשִׁיד בְּרִי, עָאֵלוּ
 בְּחוּשְׁבָּנָא קָמִי מַלְפָּא קְדִישָׁא, וְאוּמִינָא לְכוּ
 חֲבַרְיָא, דְּבִשְׁעַתָּא דְּפַתַח בְּהָהוּא פְּסוּקָא,
 וְגָעָא בְּאִינוּן מַלְיָן, אֲזִדְעָזְעוּ תְּלַת מָאָה אֲלִפִּי
 סַפְסָלִי דִּיהוּ בְּמַתִּיבְתָא דְרַקִיעָא, וְכִלְהוּ קִיּוּמִי
 קָמִיָּה דְּמַלְפָּא קְדִישָׁא, וּבְעוּ רַחֲמֵי עֲלֵי, וְעַרְבוּ
 לִי. וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אַתְמְלִי רַחֲמִין עֲלֵי.

וְשַׁפִּיר קָמִיָּה, אִינוּן מַלְיָן, וְהִיךְ מָסַר נַפְשִׁיָּה
 עֲלֵי. וְחַד אֶפְטָרוּפּוּסָא הָוָה קָמִיָּה,
 וְאָמַר, מָאֲרִי דְעֲלָמָא, הָא כְּתִיב (תהלים ח) מִפִּי
 עוֹלָלִים וְיוֹנָקִים יִסְדַּף עוֹז לְמַעַן צוּרְרִיךְ
 לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמַתְנַקֵּם. יְהֵא רַעְוָא קַמְךָ, זְכוּ
 דְאוּרֵייתָא, וְזְכוּ דְהָהוּא רַבִּיא, דְקָא מָסַר
 נַפְשִׁיָּה עַל אַבוּהָ דְתַחוּס עֲלֵיהָ, וְיִשְׁתַּזִּיב.

ראו אותו עמוד אש שעולה, ורבי
 יוסי פתח עיניו, ואותו תינוק
 דבוק פיו בפיו. אמר רבי אלעזר,
 אשרי חלקנו שראינו תחית
 המתים עין בעין. קרבו אליו,
 והיה אותו תינוק ישן פאלו שגוע
 מהעולם הזה. אמרו, אשרי חלקך
 רבי יוסי, וברוך הרחמן שהרחיש
 לך נס על הצעקה והפכי של בנך
 ובדבריו, שפך דחק בדברים יפים
 לשער השמים, בדבריו
 ובדמעותיו הוסיפו לך חיים.

דקחו את אותו תינוק ונשקוהו,
 ובכו עמו מרב חדוה, והוציאוהו
 לבית אחר, והתעוררו עליו, ולא
 הודיע לו מיד, אלא אחר כך.
 שמחו שם שלשה ימים, וחדשו
 יחד עם אותו רבי יוסי כמה
 חדושי תורה.

אמר לו רבי יוסי, חברים, לא
 נתנה לי רשות לגלות ממה
 שראיתי באותו עולם, אלא לאחר
 שתיים עשרה שנים. אבל שלש
 מאות וששים וחמש דמעות
 ששפך בני, נכנסו בחשבון לפני
 המלך הקדוש, ואני נשבע לכם,
 חברים, שבשעה שפתח באותו
 הפסוק וצעק בדברים ההם,
 הזדעזעו שלש מאות אלף ספסלי
 ישיבת הרקיע, וכלם עומדים
 לפני המלך הקדוש, ובקשו עלי
 רחמים וערבו לי, והקדוש ברוך
 הוא התמלא רחמים עלי.

ויפה לפניו אותם דברים ואיך
 מסר נפשו עלי. ואפטרופוס
 אחד היה לפניו, ואמר: רבון
 העולם, הרי כתוב (תהלים ח) מפי
 עוללים ויונקים יסדף עז למען
 צורריך להשבית אויב ומתנקם.
 יהי רצון מלפניך שזכות התורה
 וזכות אותו התינוק שמסר נפשו
 על אביו, שתחוס עליו וינצל.

וְתִלְיֶסְרַב בְּנֵי נֶשֶׂא אֲזַמִּין לִיה תְּחֻתִּי, וְעַרְבֻנָּא יִהֵב לִיה, מְדִינָא תְּקִיפָא דָּא. פְּדִין קָרָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַלְאַךְ הַמּוֹת, וּפְקִיד לִיה עָלֵי, דְּלִיתָב לְבַתֵּר עֶשְׂרִין וּתְרִין שָׁנִין, דְּהָא לָאו עַרְבֻנָּא קָמִיה, אֶלָּא לִיתוּב לִידוּי, מְשַׁכְּנִין דְּהוּוּ בִידוּי, הַשְׁתָּא חֲבַרְיָא, בְּגִין דְּחָמָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאֵתוֹן זַפְּאֵי קְשׁוּט, אֲתִרְחִישׁ נִיסָא לְעִינֵיכֻו.

פְּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאַמְר, (שמואל א ב) יִי מְמִית וּמְחִיָּה מוֹרִיד שְׂאוּל וַיַּעַל. הָאֵי קָרָא אֵית לְאַסְתְּפֻלָּא בֵּיה, וְכִי יִי מְמִית, וְהָא שְׂמָא דָּא סָמָא דְּחִיִּין אִיהוּ לְכָלָּא. וּמְלָה דָּא דְּמוֹתָא, לָא שְׂרִיא בֵּיה, וּבְכָל אֲתֵר שְׂמָא דָּא יִהֵיב חִיִּין לְכָל עַלְמָא, מַהוּ יִי מְמִית, חֲשַׁבִּין בְּנֵי נֶשֶׂא דְּאִיהוּ קְטִיל לְכָל בְּנֵי נֶשֶׂא. אֶלָּא יִי מְמִית וְדָאֵי הֵיאֵךְ אִיהוּ מְמִית, אֵי תִימָא בְּגִין דְּכַד אֲסְתְּלַק מְעַל בְּנֵי נֶשֶׂא דְּהָא בְּעוֹד דְּאִיהוּ עָלִיה, לָא יְכַלִּין כָּל מְקַטְרְגִין דְּעַלְמָא לְנַזְקָא לִיה, בְּשַׁעֲתָא דְּאֲסְתְּלִיק מִנִּיה, מִיַּד כָּל מְקַטְרְגִין יְכַלִּין לִיה, וּמִית בְּר נֶשׁ. לָאו הָכִי.

אֲדָּא יִי מְמִית, לְמֵאן מְמִית. לְהֵהוּא מְשִׁיכוּ דְּסִטְרָא אַחְרָא בִישָׁא. פִּינּוֹן דְּמְשִׁיכוּ דְּסִטְרָא בִישָׁא, חָמִי לִיה לְזִיו יְקָרִיָּה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מִיַּד מִית. וְלִית לִיה קִיוּמָא אֲפִילוּ רַגְעָא חָדָא. פִּינּוֹן דְּהֵהוּא מְשִׁיכוּ דְּסִטְרָא אַחְרָא מִית וְאֲתַעְבֵּר מִן עַלְמָא, מִיַּד מְחִיָּה. לְמֵאן מְחִיָּה. לְהֵהוּא מְשִׁיכוּ דְּרוּחַ קְדָשָׁא, דְּאֵתִי מְסִטְרָא דְּקְדוּשָׁה, מְחִיָּה לִיה, וְאוֹקִים לִיה בְּקִיוּמָא שְׁלִים. כִּלָּא עָבִיד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּזַמְנָא חָדָא. וּמַה דְּאָמַר מוֹרִיד שְׂאוּל וַיַּעַל. מוֹרִיד לְהֵהוּא רוּחַ קְדִישָׁא לְשְׂאוּל, וְעָבִיד לִיה תַּמּוֹן טְבִילָה, לְאַתְנַדְכָּאָה, וּמִיַּד סָלִיק לִיה, (לְשְׂאוּל, לְאַתְנַדְכָּאָה תַּמּוֹן, וּמִיַּד סָלִיק לִיה וְעָבִיד

וּשְׁרִישָׁה עֶשֶׂר בְּנֵי אָדָם הַזְּמִין לוֹ תַּחְתֵּי, וְעַרְבֻן נָתַן לוֹ מִדִּין קֶשֶׁה זֶה. אִז קָרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַלְאַךְ הַמּוֹת, וְצוּה אוֹתוֹ עָלֵי שְׂיָחֹזר לְאַחַר עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנִים, שֶׁהָרִי אֵין הָעַרְבֻן לְפָנָיו, אֶלָּא לְהַשִּׁיב לְיָדוֹ מִשְׁכֹּנוֹת שֶׁהָיוּ בְּיָדוֹ. כַּעַת חֲבַרְיִים, מְשׁוּם שְׂרָאָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵתָם צְדִיקֵי אַמְת, הַתְּרַחֵשׁ הַנֶּס לְעִינֵיהֶם.

פְּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאַמְר, (שמואל א-ב) ה' מְמִית וּמְחִיָּה מוֹרִיד שְׂאוּל וַיַּעַל. בְּפִסּוּק זֶה יֵשׁ לְהַסְתַּכֵּל, וְכִי ה' מְמִית? וְהָרִי שֵׁם זֶה סָם חַיִּים הוּא לְכָל, וְדָבָר זֶה שֵׁל מוֹת לָא שׁוּרָה בּוּ, וּבְכָל מְקוֹם שֵׁם זֶה נוֹתֵן חַיִּים לְכָל הָעוֹלָם, אִז מַה זֶה ה' מְמִית? חוֹשְׁבִים בְּנֵי אָדָם שֶׁהוּא הוֹרֵג לְכָל בְּנֵי הָאָדָם? אֶלָּא ה' מְמִית בְּוִדָאֵי. אֵיךְ הוּא מְמִית? אִם תֵּאמַר מְשׁוּם שֶׁהַסְתַּלַּק מְעַל בְּנֵי אָדָם, שֶׁהָרִי בְּעוֹד שֶׁהוּא עָלָיו, לָא יְכוּלִים כָּל מְקַטְרְגֵי הָעוֹלָם לְהַזִּיק לוֹ. בְּשַׁעֲה שְׁמַסְתַּלַּק מִמֶּנּוּ, מִיַּד כָּל הַמְקַטְרְגִים יְכוּלִים לוֹ וּמִת הַכֵּן אָדָם. לָא כֶּף?!

אֲדָּא ה' מְמִית, אֵת מִי הוּא מְמִית? לְאוֹתָהּ הַתַּפְשֻׁטוֹת הַצַּד הָאֲחֵר הָרַע. פִּינּוֹן שְׁמִשְׁכִּיחוֹת הַצַּד הָרַע רוֹאָה אֵת זִיו כְּבוֹדוֹ שֵׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִיַּד מִתָּה, וְאֵין לָהּ קִיוּם אֲפִילוּ רַגַע אֶחָד. פִּינּוֹן שְׂאוֹתָהּ הַתַּפְשֻׁטוֹת צַד הָאֲחֵר מִתָּה וְעַבְרָה מִן הָעוֹלָם, מִיַּד מְחִיָּה. אֵת מִי הוּא מְחִיָּה? אוֹתָהּ הַתַּפְשֻׁטוֹת רוּחַ הַקְּדוֹשׁ שְׂבָאָה מִצַּד הַקְּדוּשָׁה, מְחִיָּה אוֹתָהּ וּמְעַמִּידָהּ בְּקִיוּם שְׁלֵם. הַכֵּל עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּזַמַּן אֶחָד. וּמַה שְׂאֵמַר מוֹרִיד שְׂאוּל וַיַּעַל - מוֹרִיד אוֹתָהּ רוּחַ קְדוּשָׁה לְשְׂאוּל, וְעוֹשֶׂה לָּהּ שֵׁם טְבִילָה לְהַטְהֵר, וּמִיַּד מְעַלָּה